

מ"ת 7333/10/16 - מדינת ישראל נגד האשם אבו יחיא

בית משפט השלום באשדוד

מ"ת 7333-10-16 מדינת ישראל נ' אבו יחיא(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	האשם אבו יחיא (עציר)

החלטה

בפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו .

הנאשם, האשם כדר אבו יחיא ת.ז. ... יליד 1988 מרהט נעצר ביום 27/09/2016 וכתב אישום הוגש נגדו ביום 06/10/16 .

כתב האישום:

כתב האישום מיחס לנאשם כי פרץ לדירת מגורים ביום 03/03/2016 וגנב משם רכוש.

ראיות לכאורה :

הצדדים לא חלקו על ראיות לכאורה אך חלקו על עילת מעצר .

עילת מעצר

כנגד הנאשם נטען לשתי עילות מעצר : הראשונה מסוכנות והשנייה חשש לשיבוש הליכי משפט ולכך שהנאשם לא יתייצב לדין כפי שלא התייצב בתיקים אחרים התלויים ועומדים נגדו.

עיקר טענת ההגנה הינה טענת שיהוי ולפיה מתבקש מעצרו של הנאשם יותר מחצי שנה לאחר ביצוע העבירה, אין הסבר לשיהוי והשיהוי שולל את המסוכנות.

ראשית יש לדחות את הטענה לפיה התפרצות לדירת מגורים אינה מקימה עילת מעצר .

התפרצות לדירת מגורים, להבדיל מעבירות רכוש אחרות, מקיימת מתוך עצמה חשש להתלקחות אלימה שכן גלוי וידוע כי בעל הבית עלול לעמוד על רכושו וכך יבוא העניין לידי מעשה אלים.

(והשווה מסכת סנהדרין דף ע"ב עמ' ב' "ואמר רבא מאי טעמא דמחתרת חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו והאי מימר אמר אי אזילנא קאי לאפאי ולא שביק לי ואי קאי לאפאי קטילנא ליה" ורש"י שם מפרש: משום דסופו להרוג בעל הבית כשיעמוד נגדו להציל ממונו).

כך פסק גם בית המשפט העליון: בש"פ 6068/09 מדינת ישראל נ' אבו עליון :

אמנם למשיב מיוחסות עבירות רכוש אך בית משפט זה קבע לא אחת כי גם עבירות רכוש עלולות לסכן את בטחון האדם ואת בטחון הציבור [ראו: בש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (4) 268 (1998)] ובמיוחד כאשר מדובר בעבירה של התפרצות לבית מגורים, אשר יש בה מימד של פלישה חמורה לתחום הפרט וכן טמון בה פוטנציאל להתפתחות עימות אלים, על הסיכונים הכרוכים בכך [ראו: בש"פ 380/08 בדר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.2.2008); בש"פ 10754/08 אבו מאירה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 4.1.2009)]. המסוכנות הנשקפת מן המשיב עולה מנסיבות כתב האישום המייחס לו עבירות רכוש שבוצעו תוך התפרצות לבתי מגורים, לאחר תכנון ויחד עם שותפים נוספים.

האם השיהוי שולל את עילת המעצר

על מנת למצוא אם שיהוי גורע מעילת מעצר, יש לבחון את סיבותיו של השיהוי.

הראיות לכאורה מיוסדות על טביעת אצבעו של הנאשם אשר נמצאה בדירה.

מעתקים (ובהם מעתק 6.0 אשר התאים לטביעת הנאשם) נלקחו ביום 03/03/2016 נתקבלו במז"פ ביום 20/03/2016 אך תשובת מז"פ על התאמה (לטביעת כף יד) ניתנה רק ביום 08/09/2016 .

פעולות לאיתורו של הנאשם מופיעות בתיק ונעשו ביום 20 לחודש ספטמבר 2016 וכללו קבלת מידע מודיעיני סיורים ותצפיות על כתובות.

על פי אמרת הנאשם עצמו בתקופה הרלוונטית לא היה לו טלפון נייד ולא מקום מגורים קבוע והוא היה נע ונד בין רהט לאשדוד .

אכן אין בתיק החקירה כל הסבר לכך שלא נתבקש צו למעצרו של הנאשם עם קבלת הראיה החדשה והחשובה.

אלא שאין למצוא פגם בכך שלא נתבקש צו מעצר כנגד הנאשם בתיק זה בשל העובדה ששני צווי מעצר שניתנו עקב אי התייצבות בתיקים אחרים [25/06/2016 ו - 14/09/2016] ניתנו כנגד הנאשם בתאריכים הרלוונטיים.

לפיכך ובהינתן צו מעצר תלוי ועומד ללא אפשרות שחרור נגד הנאשם כבר ביום 14/09/2016 - קשה להלום את טענת השיהוי כאשר זמן קצר לאחר מכן מתבצעות פעולות ערות לאיתורו של נאשם שעל פי אמרתו שלו אינו מחזיק בטלפון נייד ואינו מתגורר בכתובת קבועה [אף שצווה על כך בבש"ע 54899-03-16]

יש לומר כי את העבירה ביצע הנאשם לאחר שניתנה נגדו הכרעת דין מרשיעה בתקיפה חבלנית ובעודו מתחמק מגזר הדין בתיק זה, דבר המחזק את מסוכנותו הנובעת מחשש אלימות בפריצה לדירת מגורים.

אשר על כן אני קובע כי קמה עילת מסוכנות לנאשם ובנסיבות המיוחדות המתוארות לא מכרסם בה כל שיהוי.

עילת מעצר שניה - חשש להתחמקות מן הדין:

הנאשם הורשע בעבר בעבירות הבאות:

- הפרת הוראה חוקית וקבלת נכסים שהושגו בפשע (2014)
- תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם (ניתנה הכע"ד בשנת 2014 אך הנאשם מתחמק מפרשת גזה"ד, לא התייצב עד כה וניתן צו למעצרו)
- זיוף סימני זיהוי של רכב הפרעת שוטר תקיפת שוטר ונהיגה בפסילה (2010)
- הפרת הוראה חוקית (שתי עבירות) התחזות כאחר חבלה ברכב הפרעת שוטר נהיגה ללא רשיון (2008)
- שבל"ר נהיגה ללא רשיון קשירת קשר לפשע, תקיפה כדי לגנוב, גניבה תקיפה בחבורה ותקיפה סתם (2006)

עילת המעצר המרכזית בעניינו של הנאשם הינה חשש להתחמקות מן הדין ולהפרת תנאים.

עילה זו נלמדת הן מעברו הפלילי הכולל מספר עבירות של הפרת הוראה חוקית ועבירה של התחזות כאחר והן מן התיקים הפתוחים המרובים בעניינו של הנאשם אליהם לא התייצב לרבות תנאי שחרור בתיקי בש"ע ומ"י אשר על פי חומר הראיות המעיד בעניין העדר כתובת קבועה והעדר טלפון - לא קיים כלל ואף לא עלה בדעתו לקיים.

ת.פ 38485-09-13 (אשר נמחק והוגש מחדש כ - ת.פ 1025-09-16)

בתיק זה נמנע הנאשם להתייצב פעמים רבות ללא הצדקה וכן הפר את תנאי מעצר הבית שלו התיק עודו מתנהל, הנאשם אינו מתייצב ולאחרונה ניתן בו צו הבאה ללא אפשרות שחרור.

בבש"ע 54899-03-16 חוייב הנאשם למסור כתובת קבועה ומספר טלפון זמין. כעולה מחומר הראיות לכאורה, לא קויים תנאי זה בתקופה הרלוונטית.

ת.פ 21493-09-15, ת.פ 27317-11-15 ת.פ 59517-07-15 [נדונים יחד] הנאשם לא מתייצב והוצא נגדו צו הבאה מותנה בערבות.

בנסיבות העניין, לאחר שהנאשם שוחרר פעמים רבות בתנאים ולא התייצב לדיונים ולאור הפרות תנאים מרובות והתחמקות סדרתית מן הדין לא נראה לבית המשפט כי ישנה אפשרות להורות על שחרורו של הנאשם בתנאים. הנאשם אינו מבין כלל את החובה לקיים תנאים ולהתייצב לבית המשפט התחמקות מן הדין היא מנהגו והתייצבות לדין היא החרג, וזאת לאחר שנעצר עד תום ההליכים בשל הפרת תנאים רק לפני שנתיים ימים.

אין מקום לאפשר לנאשם גם בתיק זה גם בתיקים האחרים הפתוחים נגדו בהם תיקי אלימות ורכוש לשבש את הליכי המשפט ולהוסיף לחמוק מן הדין .

עילת ההתחמקות הינה מרכזית אך אין לשכוח כי מצטרפת אליה עילת המסוכנות .

בהינתן נתונים אלה לא מצאתי כי ניתן לבטוח בנאשם כי יקיים תנאים כלשהם יתייצב לדיונים ולריצוי עונש ולא יוסיף ויסכן את בטחון הציבור בעבירות אלימות ורכוש ולאור ארועי השנים האחרונות שנסקרו בהרחבה - אין מקום לתת בו כל אמון אף לא אמון ראשוני ובסיסי.

אני מורה על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו .

המזכירות תודיע הודעת מזכירות בכל התיקים הפליליים הפתוחים כנגד הנאשם כי הנאשם נעצר עד תום ההליכים וכי מוצע לקבוע גם תיקים אלה להמשך ההליכים בתקופת מעצרו .

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשע"ז, 18 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.

עקב פגרת החג - ההחלטה תיקרא לנאשם על ידי כב' השופטת התורנית ביום 18/10/2016